

Договір обов'язкового протипожежного страхування може бути укладений як на все майно, так і на його окремі види. Різні види майна не можуть мати однаковий режим страхування. Найбільш цінні види майна (гроші, цінні папери, предмети мистецтва і т. д.), а також вибухонебезпечні та горючі речовини страхуються за особливими умовами.

З метою визначення економічного ефекту від впровадження обов'язкового протипожежного страхування в Україні автором запропоновано 2 варіанти: впровадження на 100 найбільших державних підприємствах та на підприємствах з виробництва хімічних речовин та хімічних продуктів. При цьому запропоновано використовувати песимістичний сценарій, тобто розрахунки проводити за мінімальним страховим тарифом (табл.1).

Таблиця 1

Визначення економічного ефекту від впровадження обов'язкового протипожежного страхування юридичних осіб в Україні

Показник	Державні підприємства	Підприємства з виробництва хімічних речовин та хімічних продуктів
Страхова сума, млн. грн.	250890,0	46760,6
Страховий тариф, %	0,1	0,1
Страхова премія, тис. грн.	250890,0	46760,6

В результаті впровадження обов'язкового протипожежного страхування на державних підприємствах України, обсяг страхових премій, навіть при застосуванні мінімального страхового тарифу 0,1%, призведе до зростання показника у 75 разів до суми 254185,5 тис. грн., що пояснюється значною сумарною вартістю основних засобів 100 найбільших державних підприємств України та тим фактом, що раніше ці підприємства не використовували протипожежне страхування. Якщо говорити, про підприємства з виробництва хімічних речовин та хімічних продуктів, то в даному випадку, показник збільшиться у 15 разів, тобто на 46760,6 тис. грн.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Ліги страхових організацій України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uainsur.com>
2. Офіційний сайт Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dfp.gov.ua>
3. Національна доповідь про стан техногенної та природної безпеки в Україні в 2013 -2014 роках [Електронний ресурс]: Державна служба України з питань надзвичайних ситуацій. - Режим доступу: <http://www.mns.gov.ua/>

УДК 339.187.6(043.2)

Покотило Л.Ю.

студентка IV курсу

факультету економіки та підприємництва

Київського національного авіаційного університету

ПРОБЛЕМИ РИНКУ ЛІЗИНГОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

У наш час лізинг є одним із ключових факторів, який сприяє зростанню конкурентоздатності підприємств. Кожна компанія, яка намагається запровадити нове виробництво прагне будь-яким чином мінімізувати витрати пов'язані з фінансуванням капіталовкладень. Однією з таких можливостей і є укладання так званих лізингових угод. Підприємство, що обрало лізинг, натомість одержує зручне кредитування, обновляє виробничі фонди, здобуває дорогу техніку, але при цьому не відчуває різкого фінансового напруження [3].

Світовий досвід показує, що використання лізингу є одним із найефективніших методів фінансування технічного оснащення та оновлення виробництва. Проте, не зважаючи на активний розвиток фінансових послуг у світі, ринок лізингових послуг в Україні все ще перебуває на рівні розвитку.

Лізинг є складним механізмом, який потребує налагодження тісних взаємовідносин між лізингодавцями та іншими суб'єктами ринку, такими як фінансові установи, банки, страхові компанії тощо [4].

Першою перепорою до успішного функціонування лізингових компаній на вітчизняному ринку є обмеженість фінансових ресурсів. Здійснення такої діяльності вимагає негайних вкладень, тоді як повернення коштів можливе лише частинами у межах певних термінів. До того ж розвитку лізингу не сприяє упереджене ставлення з боку учасників ринку. Відсутність достовірної інформації про специфіку роботи лізингових компаній створює негативне враження щодо доцільності використання лізингових послуг [2].

В Україні процес надання лізингу ускладнений недосконалим законодавчим забезпеченням. Чинна податкова політика містить багато перепон на шляху розвитку ринку лізингових послуг. Удосконалення законодавчої бази дозволить збільшити привабливість цього ринку як для вітчизняних підприємств, так і для залучення іноземних інвестицій.

Гострою залишається проблема відсутності вторинних ринків. Як і в більшості країнах світу, лізинговий портфель насичений вторинним ринком для автомобілів, тоді як існує значний попит в інших галузях економіки, які ігноруються з боку лізингодавців. Нестабільна економічна ситуація в країні, слабо розвинена інфраструктура, брак капіталу не дозволяють лізинговим компаніям повністю освоїти ринок та стабільно розвиватися [1].

Український лізинговий ринок багатий та різноманітні послуги та пропозиції, проте, не зважаючи на економічні тенденції, його потужності не використовуються в повній мірі. Для вирішення низки проблем його розвитку необхідна комплексна співпраця держави, бізнесу та споживача, оскільки процвітання лізингових послуг охоплює інтереси всіх учасників ринку та сприяє покращенню стану економіки країни в цілому.

Список використаних джерел:

1. Горбатенко О.А. Проблеми та перспективи розвитку лізингових відносин в Україні / О.А. Горбатенко // Фінанси України. – 2012. - №13. – С.123-126.
2. Марценюк-Розарьонова О.В., Зарубенко С.В. Проблеми лізингових відносин на сучасному етапі та шляхи їх подолання / О.В. Марценюк-Розарьонова, С.В. Зарубенко // Збірник наукових праць ВНАУ. – 2012. - № 2. – С. 77-82.
3. Шелудько В. М. Фінансовий ринок : навч. посіб. / В.М. Шелудько. - К.: Знання, 2008. — 535 с.
4. Борисюк О.В. Державне регулювання лізингових відносин в умовах розвитку ринкової економіки України: [автореф.], Луцьк:ПраТ «Волинська обласна друкарня», 2012. -25 с.